

בבית המשפט העליון

בש"פ 1078/00

כבוד השופטת ד' דורנר

בפני:

העוררים:

1. טגר בע"מ
2. אהוד ארזי
3. אס.אר.אס. הנדסה וסוכנויות בע"מ
4. אלי שיפמן
5. קמטק מערכות בע"מ
6. דוד מנשה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטת בית-המשפט המחוזי בירושלים מיום 3.1.00 בת"פ 385/98, שניתנה על-ידי כבוד השופט י' עדיאל.

החלטה

כנגד העוררים הוגש כתב-אישום, המייחס להם מספר עבירות לפי חוק ההגבלים העסקיים. אין חולק, כי עובר להגשת כתב-האישום התנהלו כנגד העוררים חקירות, הן על-ידי הרשות להגבלים עסקיים (להלן - הרשות), והן על-ידי גופים נוספים, לרבות משרד הבטחון.

בבית-המשפט המחוזי טענו העוררים, בין היתר, כי יש להורות למשרד הבטחון להעביר לידיהם את כלל החומר המצוי בידיו, והנוגע לעסקאות הנזכרות בכתב-האישום.

בית-המשפט המחוזי (השופט יהונתן עדיאל) דחה את בקשת העוררים, בקבלו את טענת המשיבה, לפיה החומר המבוקש אינו "חומר חקירה" או חומר "שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת", כמשמעו בסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב – 1982, אשר לגביו קמה לעוררים זכות לעיון ולהעתקה.

מכאן הערר שבפניי, בגדרו חוזרים העוררים על טענותיהם, כפי שהועלו בבית-המשפט המחוזי ומוסיפים, כי בקשתם צריכה הייתה להידון בפני שופט שאינו דן באישום, וכן כי שגה בית-המשפט קמא, בכך שדן בבקשה מבלי שעיין תחילה בחומר נשוא הבקשה. המדינה, בתשובתה, שבה והצהירה, כי החומר שחשיפתו מתבקשת על-ידי העוררים לא הגיע לרשות החוקרת או הרשות התובעת, ומכאן שאין מדובר ב"חומר חקירה" כמשמעו בחוק.

דין ערר זה להדחות.

כאמור, המדינה הצהירה, כי החומר בו מתבקש העיון אינו חומר חקירה. העותרים לא סתרו טענה זו, ומכאן שלא ביססו את זכותם לעיון בחומר. אכן, אין לשלול אפשרות, כי חומר שאינו נמצא בידי גורמי החקירה, ולא נתפס על-ידיהם יראה לסנגור רלוואנטי להגנה. ברם, אין בכך כדי להפוך את החומר ל"חומר חקירה", על כל הנובע מכך. ראו בש"פ 9322/99 **עבד מסארווה נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם).

אשר-על-כן, אני דוחה את הערר.

ניתנה היום, י"ב באדר ב' תש"ס (19.3.2000).

ש ו פ ט ת